

ligheder. Det vil tilsammen begrænse omfanget af kunde- og konkurrenceklausuler, og det vil øge mobiliteten til gavn for Danmark.

Debatten op til regeringens lovforslag har bygget på, at man ikke kan gavne den ene part uden at skade den anden, altså at en gevinst for den ene er lig med tab for den anden. Det er grundlæggende forkert. Regeringens forslag indebærer tab for begge parter, lidt afhængigt af, hvordan situationen udvikler sig, men Det Radikale Venstres forslag er bygget således op, at begge parter får gevinst, hvis de opfører sig rationelt.

Vi kan derfor ikke stemme for regeringens forslag, men vi håber, det er muligt at skabe et bredt samarbejde om en teknisk forsvarlig løsning af disse komplicerede aftaleretlige problemer.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Nu var fru Ida Jørgensens indlæg jo mere en forelæggelsestale af et forslag, som jeg forstår kommer fra Det Radikale Venstre på et senere tidspunkt, og derfor kan vi dårligt debattere det, når vi ikke har set forslaget endnu. Men jeg vil gerne allerede nu, som fru Ida Jørgensen beder om, give tilsagn om en seriøs vurdering fra Det Konservative Folkepartis side, for vi vil altid gerne vurdere forslag seriøst.

Men hvorfor kan fru Ida Jørgensen ikke stemme for forslaget her, som jo bare går ud på, at der ikke er nogen grund til at bevare en bestemmelse om revision af disse regler? Er fru Ida Jørgensen ikke enig i, at hensigten med revisionsbestemmelsen var at vurdere, om der ville ske en stigning i antallet af konkurrenceklausuler? Det har der ikke været, så tilsyneladende har den stramning, der fandt sted i 1999, ført til ikke bare en stagnering, men også en vis nedgang i antallet af sådanne klausuler. Er det ikke det, der var formålet med bestemmelsen i sin tid, og kan vi så ikke roligt ophæve revisionsbestemmelsen?

(Kort bemærkning).

Ida Jørgensen (RV):

Jeg har da også været i tvivl om, når vi nu kommer med et nyt forslag, hvordan vi egentlig skulle forholde os; om vi skulle stemme for eller imod ophævelsen af revisionsbestemmelsen. Men når vi nu mener, at reglerne ikke er gode nok, og at de er udformet på en teknisk meget kompliceret måde, er det jo forkert at sige: Ja-

men vi synes, reglerne er o.k., som de er, så lad os gå videre til næste punkt. Det mener vi aldeles ikke, og derfor er vi mest for at stemme imod.

Kl. 10.40

Til det andet spørgsmål: Bare fordi der ikke er sket en stigning, og man måske endda har kunnet konstatere et lille fald i anvendelsen af kunde- og konkurrenceklausuler, skal det jo ikke forhindre os i at forsøge at lave noget, der er bedre. Jeg mener godt, at vi kan gavne både arbejdsgivere og lønmodtagere, og lige nu har vi altså lønmodtagere, der er stavnsbundne og måske kan risikere, at de skal til at køre bus i stedet for at gøre det, de er bedst til, og det synes vi ikke er acceptabelt.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Jeg vil godt spørge fru Ida Jørgensen, om vi kan få en forklaring på, hvordan det kan forhindres, at de ansatte løber med forretningshemmeligheder, hvis der ikke findes klausuler, der forhindrer det. For at sige det rent ud forventer fru Ida Jørgensen, at den ansatte ikke vil rende med forretningshemmeligheder, hvis de bliver beskyldt for illoyal adfærd, men jeg har ikke den store tiltro til, at det er nok til at forhindre folk i at flytte, hvis der er penge at tjene i den sidste ende.

(Kort bemærkning).

Ida Jørgensen (RV):

Forretningsmæssige hemmeligheder er jo en vending fra markedsføringsloven. Men en virksomheds kernekunder er ikke nødvendigvis en forretningsmæssig hemmelighed, og derfor er virksomhederne ikke beskyttet af markedsføringsloven mod, at en tidligere medarbejder løber med kundekartoteket.

Tidligere var virksomhederne beskyttet af en retspraksis, og det er her, begrebet illoyal adfærd optrådte. Det ville blive kaldt illoyal adfærd, hvis man løb med kundekartoteket, men den retspraksis ser ud til at være smadret, og derfor vil vi egentlig godt genindføre den ved at skrive den ind i en lov, fordi vi mener, at hvis små og mellemstore virksomheder får denne grundlæggende beskyttelse, kan de helt lade være med at bruge kunde- og konkurrenceklausuler.

Det, der sker, når man laver sådanne kunde- og konkurrenceklausuler, er, at når man nu er i gang, siger man: Vi kan jo lige så godt tage det hele med. Det koster ikke arbejdsgiverne noget